

ਨੈਸ਼ਨਲ ਰੈਵੋਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬੰਬਈ

ਬਨਾਮ

ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1953 ਅਕਤੂਬਰ 286

□ VOL XVII (2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLIX)-ਐੱਸ. 11-ਏ ਅਤੇ 21-ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1936 ਦਾ LXXIV) ਸ. 9 ਕਿਹੜਾ ਰਾਜ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਉਹ ਰਾਜ ਜਿੱਥੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ - ਕੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜੈਨੇਮਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਮੇਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਧਾਰਾ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 9, 1958 ਦੇ ਐਕਟ XXXI ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਵਸੂਲਿਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ, ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ

ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਬੇਸ਼ਕ, ਟੈਕਸ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਹੈ

ਰਾਜ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਐਕਸਵੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਟੈਟੇਸ਼ਨ ਕੋਟਰੀਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਗੈਕਸਟਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਲਜ਼ ਟਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਟਾਸ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੇ 24 ਮਈ 1963 ਨੂੰ ਚਿਲ ਰਾਈਟ ਵਿੱਚ ਅਕਸੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। 1962 ਦਾ 1618

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ (ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਸ ਨੰ. 263, 264 ਅਤੇ 265 ਆਫ 1963) ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਈਆਂ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ

VOL. XVa-(2)J ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਰੈਵੇਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬੰਬਈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਸਮੇਂ, ਇਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਥ, ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਡੂਏਟ ਵਿੱਚ ਰੇਵੇਨ ਵਾਰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। 1. ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਵਧੀਕ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਸਚ ਐਂਡ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਪੰਜਾਬ

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948, ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਹੈ। ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ 1957-58, 1958-59 ਅਤੇ 1959-60 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੈਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਲ 1957-58 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 19 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ, 1958-59 ਲਈ, ਫੈਸਲਾ 14 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 1959-60 ਲਈ, ਇਹ ਸੀ. 7 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1960. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ, 18 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੁਦ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ", ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਹਨਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-

ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਥਜੀਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਬੰਬਈ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਦੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਐਕਸਚ

[VOL. XVII-(2)

ਕਈ objections. ਉਹਨਾਂ ਉਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੈਸੀਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਟ, 3 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਮਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਨ-

(1) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ, 1957-58 ਅਤੇ 1958-59 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(2) ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਮਾਲ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ "ਜਿੱਥੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।"

ਪਹਿਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਾਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਰਿਟੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 11-ਏ, ਨੈਟਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧੀਕ ਕੋਲ ਸੀ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦੂਜੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ-

ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਜੇ.

ਐਸ.ਆਰ. ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਨੇ 29 ਅਗਸਤ, 1960 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ, 1956, ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ., ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ

[VOL XVIF(2)

ਬੰਬਈ

ਅਤੇ ਟੈਟੇਸ਼ਨ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਰਾਸ਼ਨ, ਸੀਮਿਤ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ, ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਧੀਕ ਸਿੱਟਾ, ਲੀਡ ਜੱਜ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਜੋ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਡੁਲਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। 1. ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀ

ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖੁਦ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਸੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਜੇਕਰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਮੁਫਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਟਰਨਓਵਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਅਤੇ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਦੀ ਰੇਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਬੰਬੇ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ 2" ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਤੇ ਤਾਮਾਰੀਅਨ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਡੁਲਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸੀਮਾ ਪੜ੍ਹਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ 11-ਏ. ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਲਗਭਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ ESOL XVB-(2)

ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸੀ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ।

ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਕਾਮਰ ਦੁਸ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ 'ਤੇ ਹਨ। ਵਧੀਕ ਵਾਟ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰੋ- ਡੀਟ, 1. ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਤੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਤਾਰ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਆਰ. ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਯਾਨੀ ਪਹਿਲੀ ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਅਕਤੂਬਰ, 1958, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਨੇ ਢੁਕਵੇਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਏ) ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ 'ਉਚਿਤ ਰਾਜ' ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹਰ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਜਾਉਸ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੋਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਉਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ "ਨੈਸ਼ਨਲ 12 ਰੇਅਨ ਕਾਰਪੋ-

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਕਰੀ ਹੈ। ਰੈਟਨ, ਲਿਮਟਿਡ, ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਬੰਬਈ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਸਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਤੋਂ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ; ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ, ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵਿਕਰੀ ਡੂਲਾ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। b) ਧਾਰਾ 3 ਦਾ,

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ "ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ goods ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ" ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਵਾਲ, ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਹੁਣ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲਿਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਵੋਲ XVB(1)

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਾਧੂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ.. ਕਮਿਸ਼ਨ

ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਵਰੀ, 1959 ਵਿੱਚ ਸਾਲ, 1957-58 ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ: 1959; ਸਾਲ 1958-59 ਲਈ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਵਿੱਚ। ਸਾਲ 1959-60 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1960. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਫਰਵਰੀ, ਜਾਂ ਜੁਲਾਈ, 1959, ਜਾਂ ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਵਿੱਚ, ਪੁਨਿਆਬ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, ਜਿੱਥੋਂ ਮਾਲ ਦੀਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1957-58 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ

ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁਣ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

VOL. XVII-(2)ਜੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਰਾਇਆ ਕਾਰਪੋ-ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਫਰਵਰੀ, 1959 ਵਿੱਚ; ਰਾਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਲਿਮਟਿਡ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ, ਆਬਕਾਰੀ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਐਕਸਚ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੋਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ -ਕੰਪਨੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਤੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਵਪਾਰ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 18 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Manjit Kaur
Translator

